

! Pomorskie

INFORMACJA

o sytuacji na rynku pracy
województwa pomorskiego
w roku 2019

WUP
GDAŃSK

JEDNOSTKA
SAMORZĄDU
WOJEWÓDZTWA
POMORSKIEGO

porp.pl

Wprowadzenie

To był korzystny rok dla Pomorskiego. Sprzyjająca koniunktura w krajach Unii Europejskiej, wzrost wynagrodzeń, coraz większe możliwości korzystania z funduszy europejskich czy w końcu napływ pracowników z innych krajów, w głównej mierze zza wschodniej granicy – to jedne z wielu czynników, które w znaczącym stopniu wpłynęły na dobrą kondycję rynku pracy w naszym kraju, a tym samym województwa pomorskiego.

Z jednej strony Trójmiasto to przecież ważny ośrodek lokowania licznych przedsiębiorstw, także tych zagranicznych, z drugiej strony sami Pomorzanie od wielu już lat pokazują swoją aktywność przedsiębiorczą i chętnie zakładają własne firmy. To, obok strategicznego położenia województwa pomorskiego czy dostępności transportowej do lotnisk, portów morskich i autostrad, utrzymuje Pomorskie na pozycji jednego z najprężniej rozwijających się regionów w Polsce i Europie.

W zeszłym roku w regionie zarejestrowanych było przeszło 307 tys. podmiotów gospodarczych. To o ponad 30 tys. (tj. o 11,3%) firm więcej niż 5 lat temu. Fakt ten znalazł niewątpliwie odzwierciedlenie w ilości proponowanych miejsc pracy. Na przestrzeni pięciu lat, tj. od 2014 do 2019 roku, pomorscy pracodawcy zgłosili do urzędów pracy aż 600 tys. ofert zatrudnienia dla potencjalnych pracowników. Ich liczba w 2019 roku nadal była na wysokim poziomie (96,3 tys.), aczkolwiek w odniesieniu do 2018 roku odnotowano spadek o ponad 11% (o 12,3 tys.).

Ilość proponowanych ofert pracy przez pomorskie urzędy miała przełożenie na zmniejszającą się w 2019 roku liczbę bezrobotnych w regionie. Jednakże było to już nieco mniej dynamiczne zjawisko niż np. rok wcześniej. Warto jednak podkreślić, że od czerwca 2019 roku w Pomorskiem, wskaźnik bezrobocia utrzymywał się na rekordowo niskim poziomie 4,4%.

Obserwowane na przestrzeni ostatnich lat, w tym również w 2019 roku, zmiany gospodarcze oraz poprawa sytuacji na regionalnym rynku pracy, stwarzają Pomorzanom dogodne warunki do podejmowania i zwiększania aktywności, a tym samym przyczyniają się do poprawy warunków życia i pracy. Niewątpliwie miał na to wpływ wzrost wynagrodzeń. Pomorzanie zatrudnieni w sektorze przedsiębiorstw w 2019 r. zarabiali prawie 5 300 zł brutto, tj. o 1 307 zł więcej niż cztery lata wcześniej i o 365 zł więcej niż w ubiegłym roku. Pod względem wysokości wynagrodzeń pomorskie znalazło się na czwartej pozycji wśród województw (po mazowieckim – 6 095,17 zł, dolnośląskim – 5 363,55 zł, śląskim – 5 311,15 zł).

Równolegle jednak uwidocznił się pewien dysonans. Zmniejszająca się liczba osób bezrobotnych to potencjalnie realnie mniejsze zasoby pracy. A przy niekorzystnych zmianach demograficznych, które w województwie pomorskim i tak na chwilę obecną wyróżniają się dodatnim przyrostem naturalnym, pozyskanie osób chętnych do pracy stanowiło nie lada wyzwanie dla przedsiębiorców i pracodawców. Szczególnie niepokojącym trendem okazało się stale zmniejszanie się liczby ludności w wieku produkcyjnym i rosnąca ilość osób w wieku poprodukcyjnym. Szacuje się, że w Pomorskiem do 2025 roku, a więc już za 5 lat, grupa osób zasilających rynek pracy zmaleje o blisko 53 tys., a w 2050 roku o prawie 280 tys. osób.

Jednym ze sposobów niwelowania problemów związanych z deficytem pracowników na pomorskim rynku pracy stało się uzupełnianie wakatów pracownikami spoza naszego kraju. W roku 2019 powiatowe urzędy pracy zarejestrowały aż 128,8 tys. oświadczeń pracodawców o powierzeniu wykonywania pracy pracownikom zza wschodniej granicy, bez konieczności uzyskania zezwolenia na pracę. Wśród zagranicznych pracowników ok. 88% stanowili cudzoziemcy z Ukrainy.

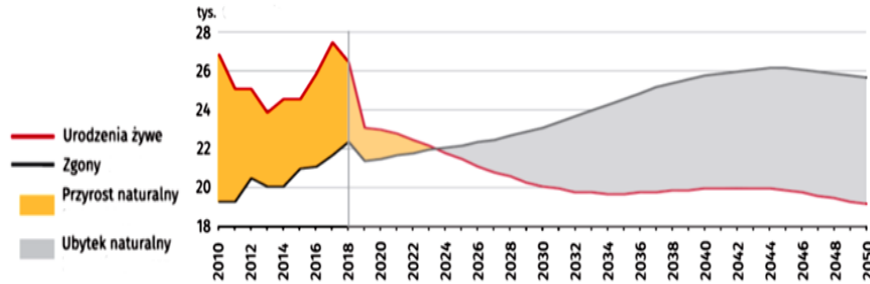
Najwięcej oświadczeń, bo aż 64,2 tys. zostało wpisanych do ewidencji w Gdańskim Urzędzie Pracy. Stanowiły one niemal połowę (49,9%) wszystkich oświadczeń zarejestrowanych w województwie pomorskim w 2019 roku. To pracodawcy trójmiejscy i ci z powiatów ościennych (gdańskiego, kartuskiego i wejherowskiego) wykazali największe zainteresowanie zatrudnianiem imigrantów.

Dane statystyczne pokazują, że pomorski rynek pracy obecnie jest w dobrej kondycji. Nie oznacza to jednak, że nie ma obszarów w tej płaszczyźnie, gdzie można wypracować lepsze rozwiązania. Przed Pomorskiem jeszcze szereg wyzwań, nad którymi warto się pochylić. Działania zmierzające do zwiększenia liczby potencjalnych pracowników, zwłaszcza tych w przedziale do 30 roku życia i po 50 roku życia, także kobiet i osób długotrwale bezrobotnych, niewątpliwie będzie jednym z nich w kolejnych latach. Otwarcie pomorskiego rynku pracy na nowe grupy pracowników – imigrantów w jeszcze szerszym zakresie oraz osób w wieku emerytalnym – to konieczny krok w dobie braku rąk chętnych do pracy.

Demografia w coraz większym stopniu kształtuje pomorski rynek pracy

Wciąż, jako jedno z niewielu województw w kraju, Pomorskie wyróżnia się **dodatnim przyrostem naturalnym**, ale z roku na rok jest on coraz mniejszy (w 2018 r. wynosił 1,8 promila, w 2017 r. 2,5 promila). Według prognoz demograficznych od około 2023 r. przyrost naturalny będzie już ujemny, co oznacza, że za około 3 lata mieszkańców regionu będzie z roku na rok ubywać.

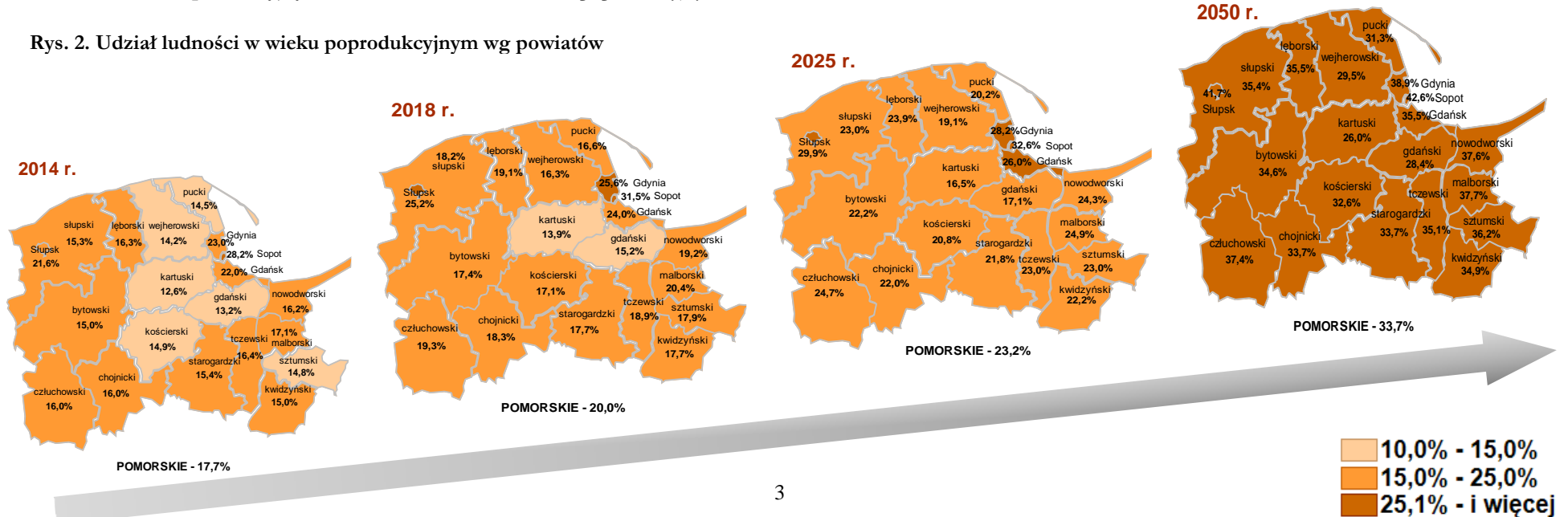
Rys. 1. Ruch naturalny ludności w województwie pomorskim

Źródło: Dane GUS, Bank danych lokalnych

Dla rynku pracy szczególnie niepokojącym trendem jest stale **zmniejszanie się ludności w wieku produkcyjnym** i rosnąca liczba osób w wieku poprodukcyjnym.

Rys. 2. Udział ludności w wieku poprodukcyjnym wg powiatów

W Pomorskiem do roku 2025 (a więc w ciągu najbliższych kilku lat) grupa osób zasilających rynek pracy zmaleje o blisko 53 tys., a do 2050 o blisko 280 tys. osób.

Jednocześnie znacząco będzie **rosła liczba osób w wieku poprodukcyjnym**, obecnie wynosi ok. 480 tys. osób - w roku 2025 przekroczy pół miliona, a w 2050 osiągnie wielkość przekraczającą 760 tys. osób (podobną do dzisiejszej liczby wszystkich osób biernych zawodowo).

Udział ludności w wieku poprodukcyjnym będzie się stopniowo zwiększał we wszystkich powiatach województwa i w 2050 r. w każdym z nich osiągnie wartość powyżej 30%. Negatywnymi konsekwencjami tego zjawiska będą m.in. wzrastające wydatki na świadczenia emerytalne i opiekę medyczną.

Jednocześnie, wzrost liczby osób w wieku poprodukcyjnym będzie wymuszał rozwój wielu branż związanych z zaspokajaniem potrzeb osób starszych

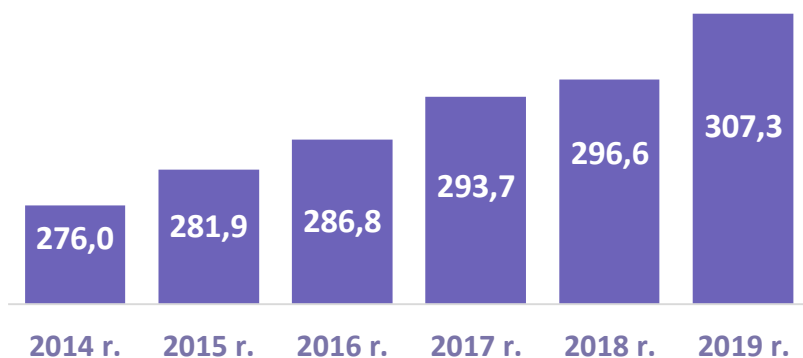
Dobra koniunktura gospodarcza rozwija przedsiębiorczość

Utrzymujący się od kilkunastu lat trend wzrostowy liczby podmiotów gospodarki narodowej w regionie kontynuowany był również w 2019 roku – w końcu grudnia (wg rejestru REGON) w województwie pomorskim działało **307,3 tys. firm**. W roku 2019, w stosunku do poprzedniego roku, odnotowano wzrost liczby działających firm o ponad 10 tys., tj. 3,6%. Do rejestru wpisanych zostało 27 tys. nowych podmiotów (o 7,1% mniej niż 2018 r.), zaś wykreślono ponad 16 tys. firm (o 37,6% mniej).

Podmioty o liczbie pracujących do 9 osób stanowiły 96,7% ogólnej liczby podmiotów wpisanych w rejestrze REGON. Udział podmiotów zatrudniających od 10 do 49 osób wyniósł 2,7%, a powyżej 50 pracowników 0,6%. W porównaniu do roku 2018 wzrost liczby podmiotów wystąpił jedynie w grupie zatrudniających do 9 osób, w pozostałych grupach odnotowano spadki.

W ciągu ostatnich 5 lat liczba podmiotów wzrosła natomiast o ponad 31 tys., tj. o 11,3% i wzrost ten był czwartym pod względem wielkości w kraju po województwie mazowieckim (15,1%) i małopolskim (14,9%) i podkarpackim (11,4%).

Rys. 3. Liczba podmiotów gospodarki narodowej wg rejestru REGON (w tys.)

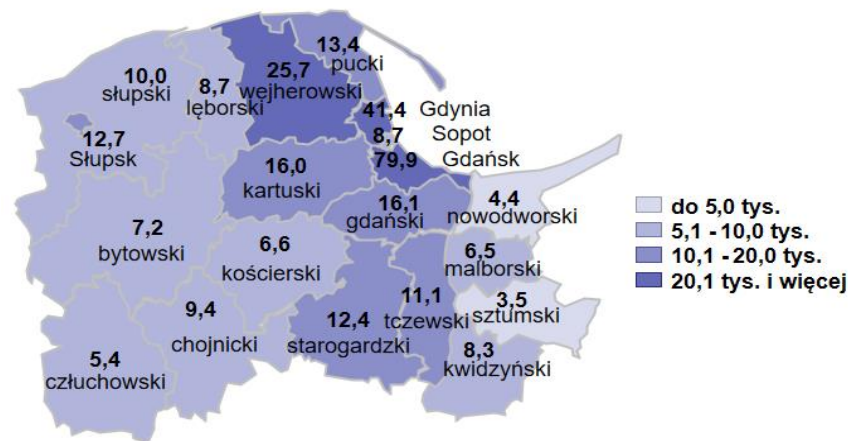

Źródło: Dane GUS, Bank danych lokalnych

Więcej niż 1/3 podmiotów (blisko 130 tys.) tworzy się i działa w Trójmieście. Na drugim miejscu znajduje się powiat wejherowski – 25,7 tys. podmiotów.

Najmniej firm funkcjonuje w powiecie sztumskim i nowodworskim.

Rys. 4. Liczba podmiotów gospodarki w powiatach w 2019 r. (w tys.)

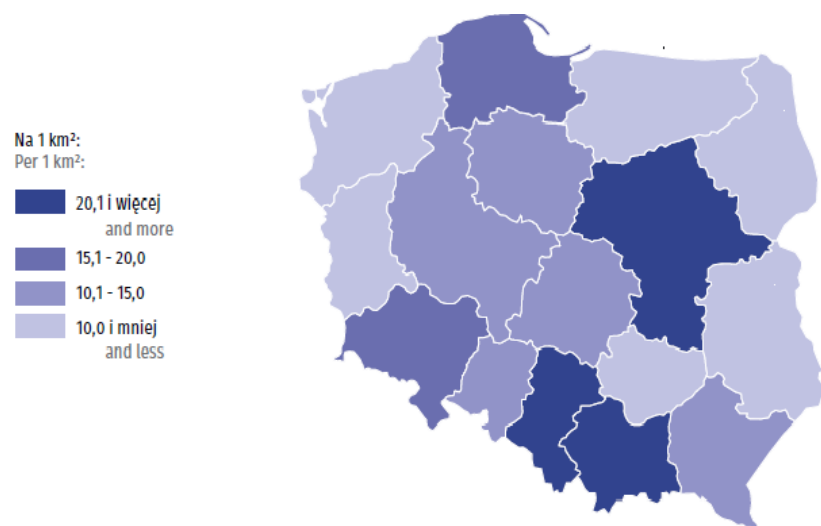

Źródło: Dane GUS, Bank danych lokalnych

Województwo pomorskie należy do województw o wysokiej liczbie podmiotów gospodarki narodowej przypadających na 1 km². W 2019 r. nasz region znajdował się pod tym względem na 5 miejscu w kraju z liczbą 16,8 firm na 1 km² i wyprzedzały nas jedynie województwa: śląskie (39,1), małopolskie (27,0), mazowieckie (24,0) i dolnośląskie (19,2).

Rys. 5. Podmioty gospodarki narodowej na 1 km² wg województw w 2019 r.

Stan w dniu 31 grudnia

Źródło: "Zmiany strukturalne grup podmiotów gospodarki narodowej w rejestrze Regon w województwie pomorskim, 2019 r.", US w Gdańsku

Na koniec III kwartału 2019 r. (wg danych Instytutu Badań nad Gospodarką Rynkową publikowanych w Pomorskim Przeglądzie Gospodarczym) **pomorscy przedsiębiorcy wprawdzie jeszcze pozytywnie oceniali swoją bieżącą sytuację, ale po raz pierwszy od dłuższego czasu z pesymizmem patrzyli w przyszłość** – indeks przewidywanej ogólnej sytuacji przedsiębiorstwa w sześciu spośród siedmiu branż znajdował się na minusie.

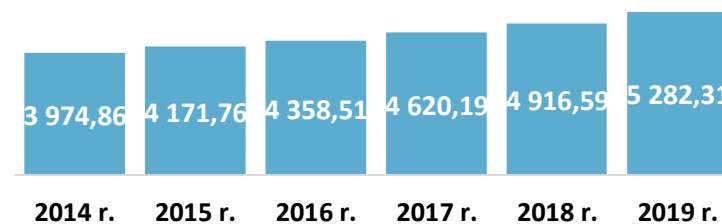
Najgorsze prognozy dotyczyły sektora zakwaterowania i usług gastronomicznych, co jest zjawiskiem naturalnym, związanym z sezonowym charakterem tej branży na

Pomorzu. Zauważalnego pogorszenia spodziewali się także przedsiębiorcy z sektorów informacji i komunikacji oraz handlu hurtowego. W przypadku tego pierwszego był to już siódmy miesiąc z rzędu, w którym dominował sceptycyzm u pracodawców. Trend ten może być związany z coraz większym nasyceniem trójmiejskiego rynku IT oraz niedoborem specjalistów z tej branży. **Jedynym obszarem, w którym prognozy były optymistyczne, było przetwórstwo przemysłowe.**

Powyższe oceny potwierdzały dane GUS, wg których w grudniu 2019 r. po raz pierwszy od dłuższego czasu koniunktura gospodarcza oceniana była negatywnie przez podmioty z większości rodzajów działalności gospodarczej. Za najbardziej znaczącą barierę ograniczającą działalność przedsiębiorcy wskazywali koszty zatrudnienia, które wraz z niedoborem pracowników zgłaszane były niemal w każdym miesiącu 2019 roku. Braki kadrowe dotyczyły przede wszystkim budownictwa i usług.¹

Na rosące koszty zatrudnienia miał niewątpliwie wpływ głównie utrzymujący się **trend wzrostowy wynagrodzeń.** Pomorzanie zatrudnieni w sektorze przedsiębiorstw w 2019 r. zarabiali prawie 5 300 zł brutto, tj. o 1 307 zł więcej niż cztery lata wcześniej i o 365 zł więcej niż w ubiegłym roku. Pod względem wysokości wynagrodzeń Pomorskie znalazło się na czwartej pozycji wśród województw (po mazowieckim – 6 095,17 zł, dolnośląskim – 5 363,55 zł, śląskim – 5 311,15 zł).

Rys. 6. Przeciętne wynagrodzenie miesięczne brutto w sektorze przedsiębiorstw (w zł)

Źródło: Dane GUS, Bank danych lokalnych

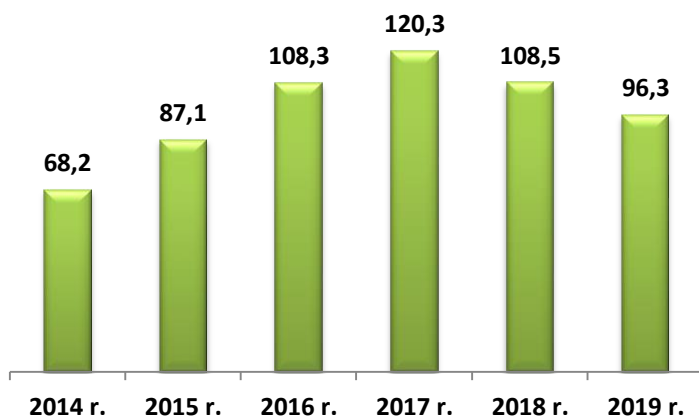
¹ „Koniunktura gospodarcza, opinie formułowane przez jednostki z siedzibą w województwie pomorskim”
GUS – opracowania miesięczne za rok 2019

Pomorscy pracodawcy tworzą nowe miejsca pracy

Liczba wolnych miejsc pracy, którymi dysponowały pomorskie urzędy pracy w 2019 roku wynosiła 96,3 tys. Pomorscy pracodawcy zgłaszali średnio 8,0 tys. ofert pracy miesięcznie.

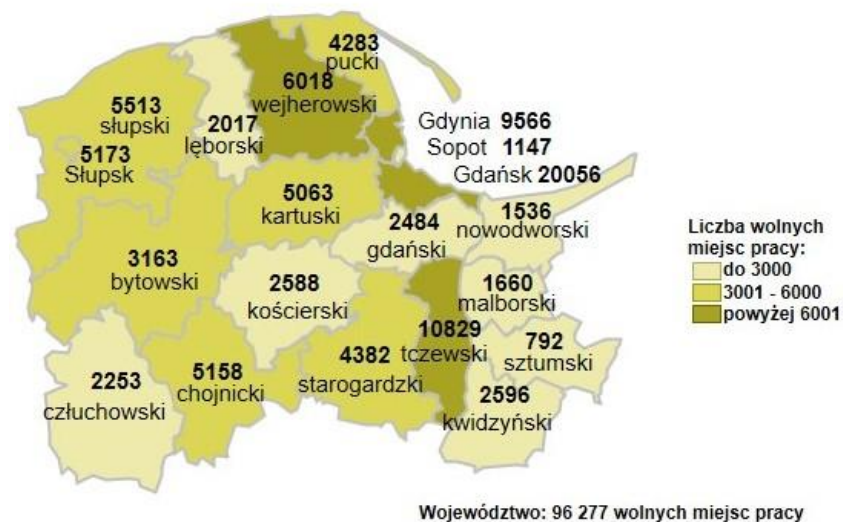
Przez ostatnie 5 lat w Pomorskiem, za pośrednictwem powiatowych urzędów pracy, pracodawcy zaoferowali mieszkańcom Pomorza łącznie prawie 0,6 miliona miejsc pracy. Liczba zgłoszonych wakatów w 2019 roku była ponad 40% większa niż w roku 2014 (68,2 tys.), a rekordową ich liczbę (ponad 120 tys.) odnotowano w roku 2017.

Rys. 7. Wolne miejsca pracy i miejsca aktywizacji zawodowej zgłoszone do urzędów pracy w latach 2014 – 2019 (w tys.)

Źródło: Opracowanie własne na podstawie badań statystycznych rynku pracy MRPiPS-01.

Rys. 8. Wolne miejsca pracy i miejsca aktywizacji zawodowej zgłoszone do urzędów pracy wg powiatów w 2019 r.

Źródło: Opracowanie własne na podstawie badań statystycznych rynku pracy MRPiPS-01.

W 2019 roku (podobnie jak rok wcześniej) największą liczbą wakatów dysponował Gdańsk (20,1 tys.), powiat tczewski (10,8 tys.), Gdynia (9,6 tys.) i powiat wejherowski (6,0 tys.). Najmniej ofert pracy pracodawcy zgłosili w powiecie sztumskim (0,8 tys.) i w Sopocie (1,1 tys.).

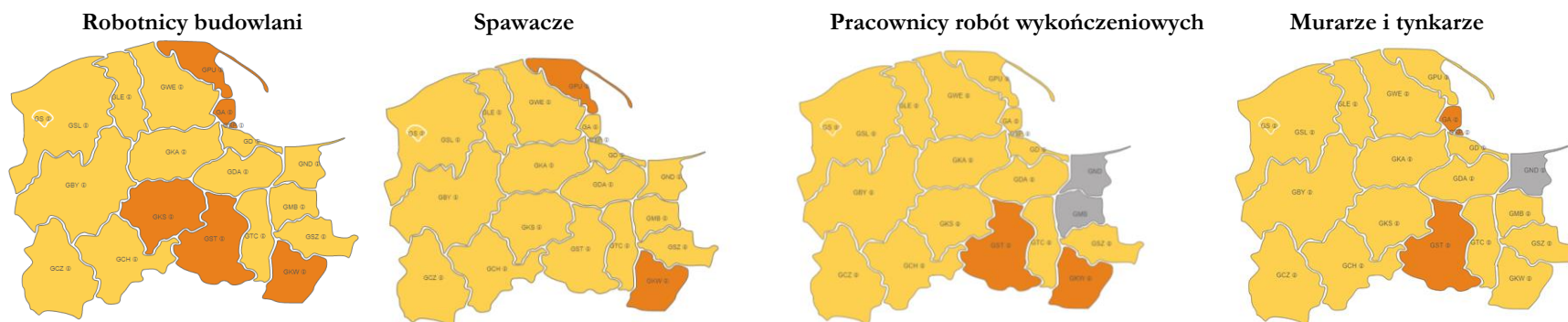
Pięć lat wcześniej, najwięcej ofert pracy zgłoszonych przez pracodawców dotyczyło Gdańska (9,6 tys.), Słupska (5,9 tys.) i powiatu tczewskiego (5,8 tys.).

Luka kompetencyjna obejmuje wiele branż

Wzrost ofert pracy oraz spadek bezrobocia to oczywiście pozytywne zjawiska na pomorskim rynku pracy. Zachodzą one jednak bardzo dynamicznie i w naszym regionie obserwuje się zarówno lukę zatrudnieniową, jak i kompetencyjną. Brakuje **odpowiednich pracowników**.

Potwierdzają to najnowsze wyniki badania **Barometr Zawodów**. Zjawisko deficytu odpowiednich pracowników jest szczególnie widoczne w branżach: budowlanej, transportowo-spedycyjnej, gastronomicznej, opiece zdrowotnej i pomocy społecznej, edukacyjnej.

Zawody deficytowe z branży budowlanej m.in.:

Wśród przyczyn deficytu głównie wskazywany jest brak osób z odpowiednimi:

- kwalifikacjami,
- umiejętnościami,
- doświadczeniem.
- brakiem aktualnych uprawnień (spawacze)

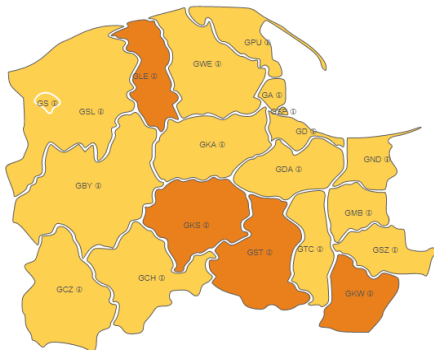
Niechęć kandydatów budzi:

- praca w trudnych i zmiennych warunkach atmosferycznych,
- fizyczna, ciężka, wielogodzinna praca,
- praca w delegacji,
- niskie wynagrodzenie.

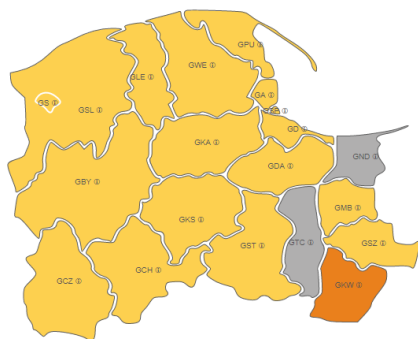
Kandydaci wyjeżdżają do pracy za granicę w związku z oferowanymi tam wyższymi zarobkami. Pracodawcy, aby niwelować problemy kadrowe, często posilkują się zatrudnianiem cudzoziemców.

Zawody deficytowe z branży transportowo-spedycyjnej m.in.:

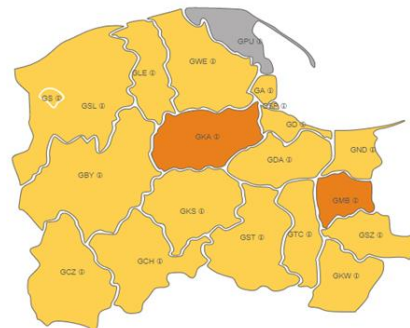
Kierowcy samochodów ciężarowych i ciągników siodłowych

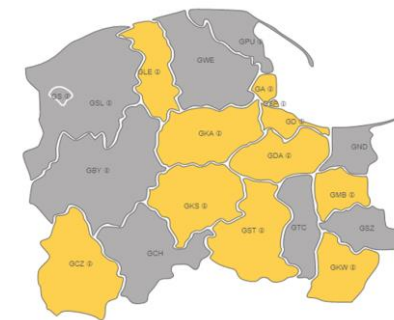
Kierowcy autobusów

Mechanicy pojazdów samochodowych

Spedytorzy i logiści

Przyczyny deficytu poszukujących pracy w zawodzie kierowca to:

- mała liczba kandydatów do pracy posiadających odpowiednie uprawnienia,
- relatywnie niskie wynagrodzenie,
- wymóg dużej dyspozycyjności, gdyż praca odbywa się w trybie zmianowym
- oraz w weekendy i święta.

Od kandydatów wymaga się **odporności na stres**, ze względu na trudne warunki pracy i pracę pod presją czasu.

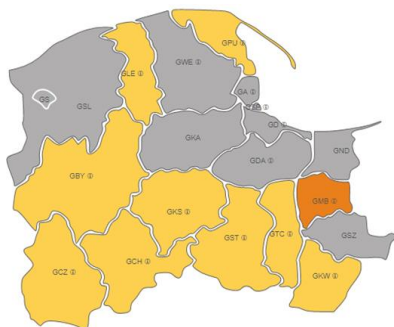
W przypadku spedytorów deficyt wynika z braku osób:

- posiadających doświadczenie,
- posiadających umiejętności pozwalające na pozyskiwanie nowych klientów,
- władających językami obcymi.

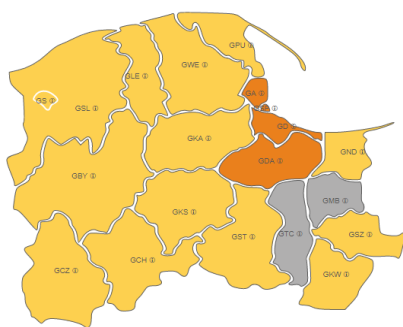
Od kandydatów wymaga się **dyspozycyjności**, gdyż praca jest zmianowa.

Zawody deficytowe z branży gastronomicznej

Szefowie kuchni

Pomoce kuchenne

Deficyt **szefów kuchni** wynika głównie z braku osób posiadających specjalistyczne umiejętności i doświadczenie zawodowe.

Od kandydatów wymaga się:

- samodzielności, dyspozycyjności, odpowiedzialności,
- odporności na stres wynikający z pracy pod presją czasu.

Praca jest bardzo często wielogodzinna i zmianowa, odbywa się w porze nocnej oraz w weekendy. Niskie wynagrodzenie oferowane w regionie, jest przyczyną licznych wyjazdów do pracy poza granicę kraju.

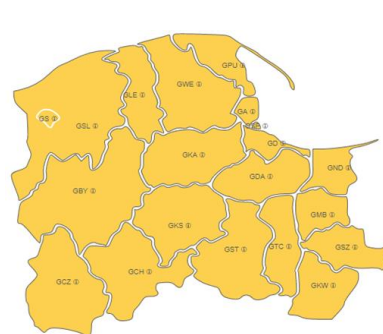
Deficyt **pomocy kuchennych** wynika głównie z braku chętnych do podjęcia zatrudnienia, ze względu na to, że praca jest:

- ciężka, zmianowa, wielogodzinna, a niechęć kandydatów budzi niski prestiż zawodu.

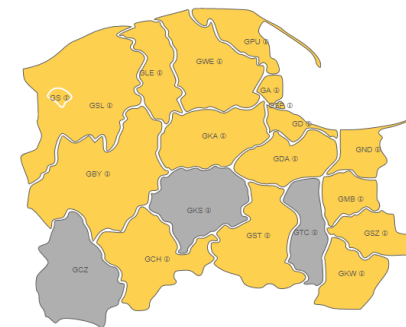
Od kandydatów wymaga się samodzielności oraz dużej dyspozycyjności. Pracodawcy bardzo często zatrudniają na podstawie umów cywilno-prawnych, ponadto dla tego zawodu bardzo mocno rozbudowana jest szara strefa.

Zawody deficytowe z branży edukacyjnej

Nauczyciele języków obcych

Nauczyciele w przedszkolach

Deficyt **nauczycieli języków obcych** poszukujących pracy związany jest z:

- brakiem osób posiadających uprawnienia pedagogiczne oraz predyspozycje nauczycielskie,
- dużą rotacją, ze względu na słabe perspektywy rozwoju,
- licznymi przejściami kadry nauczycielskiej z sektora publicznego do prywatnego, w tym zwłaszcza do dużych, międzynarodowych firm działających głównie w sektorze usług wspólnych,
- stosunkowo niskimi wynagrodzeniami uniemożliwiającymi poczucie stabilizacji finansowej.

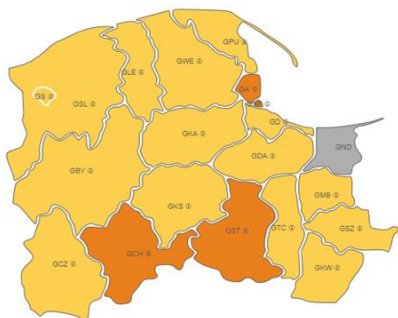
Przyczyną deficytu **nauczycieli w przedszkolach** jest brak osób posiadających:

- doświadczenie,
- kwalifikacje,
- wykształcenie wyższe,
- predyspozycje.

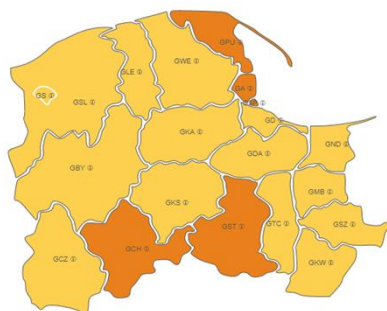
Praca charakteryzuje się długimi godzinami pracy, dużą odpowiedzialnością oraz niskimi wynagrodzeniami

Opieka zdrowotna i pomoc społeczna - zawody deficytowe

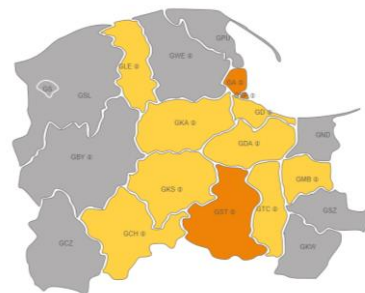
Lekarze

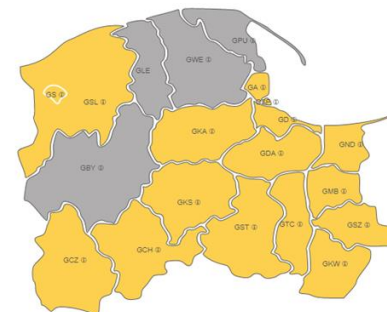
Pielęgniarki i położne

Ratownicy medyczni

Pracownicy socjalni

Przyczyny deficytu lekarzy:

- mała liczba osób podejmująca studia medyczne,
- ograniczone specjalizacje na studiach medycznych.

Kandydatów zniechęca **wynagrodzenie nieadekwatne do ponoszonej odpowiedzialności i wielogodzinnych dyżurów**. Lekarze bardzo często podejmują prywatne praktyki lekarskie, przechodzą do prywatnych sieci lekarskich bądź wyjeżdżają do pracy za granicę, za którą otrzymają wyższe wynagrodzenie.

Deficyt pielęgniarek i położnych wynika z:

- niskiego zainteresowania podejmowaniem studiów pielęgniarstwa przez osoby młode,
- wymogu posiadania wykształcenia wyższego i aktualnych uprawnień,
- wyjazdów doświadczonych kadry do pracy za granicę,
- charakteru pracy – ciężka i bardzo odpowiedzialna.

Zbyt mało ratowników medycznych na rynku pracy wynika z braku chętnych do pracy posiadających:

- odpowiednie kwalifikacje,
- predyspozycje fizyczne i psychiczne, gdyż praca jest bardzo odpowiedzialna, niebezpieczna oraz stresująca.

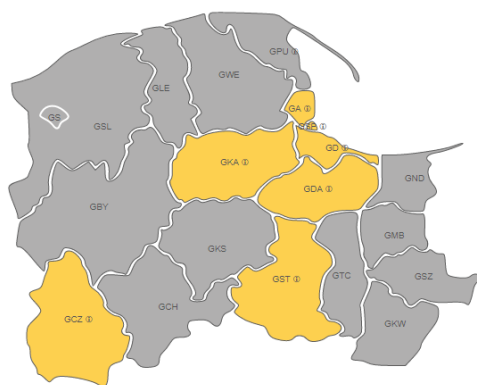
Wynagrodzenie jest zależne od stawki kontraktowej. Zawód często spotyka się z brakiem docenienia i uznania w oczach społeczeństwa.

Przyczyny braku chętnych do pracy w zawodzie pracownik socjalny wynika z charakteru pracy, gdyż jest to praca:

- niebezpieczna i stresująca, obciążająca psychicznie i trudna ze względu na pracę ze specyficznym klientem,
- obciążona dużą odpowiedzialnością i niskopłatna.

Trójmiejski rynek pracy charakteryzuje się ponadto niezaspokojonym zapotrzebowaniem na zawody z branży IT

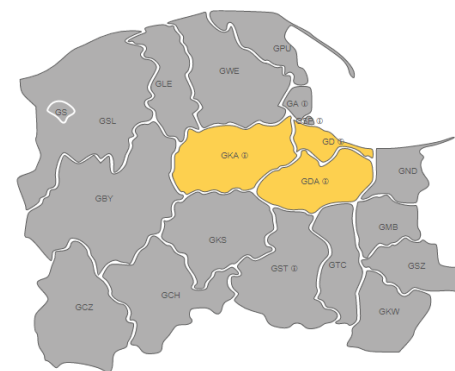
Projektanci i administratorzy baz danych i programiści

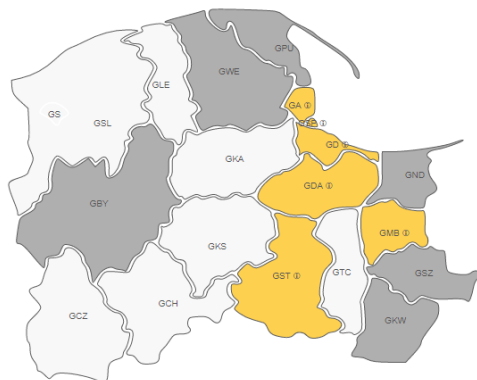
Przyczyną deficytu poszukujących pracy jest brak osób:

- z doświadczeniem,
- ze znajomością języków obcych,
- ze specjalistyczną wiedzą i umiejętnościami w zakresie nowych technologii

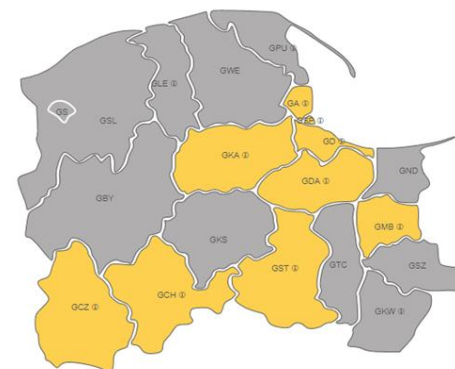
Analitycy, testerzy i operatorzy i operatorzy systemów teleinformatycznych

Pracownicy ds. finansowo – księgowych ze znajomością języków obcych

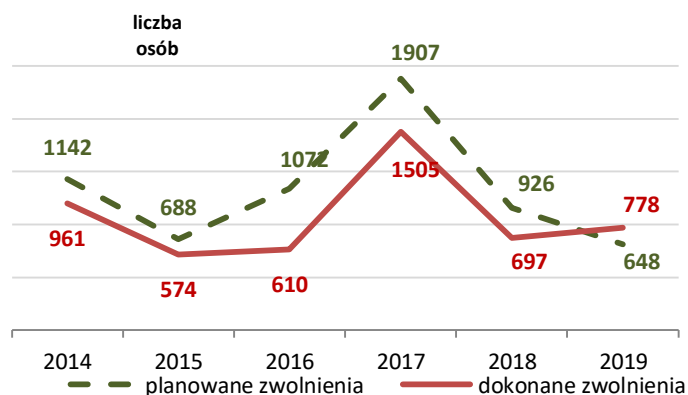
Specjaliści ds. zarządzania zasobami ludzkimi i rekrutacji

Grupowe zwolnienia pracowników ciągle występują

W 2019 roku pracodawcy **zgłosili** do zwolnień grupowych **0,6 tys. pracowników**, tj. o ponad 40% mniej niż pięć lat temu (w 2014 roku) i o ok. 1/3 mniej niż w roku poprzednim.

Rys. 9. Planowane zgłoszenia zwolnień i zwolnienia grupowe

Źródło: Opracowanie własne na podstawie badań statystycznych rynku pracy MRPiPS-01.

Pomimo rosnącego popytu na pracowników, w roku 2019, podobnie jak przed rokiem, **0,8 tys. osób utraciło zatrudnienie w wyniku dokonanych** przez pracodawców **zwolnień grupowych** (w 2014 r. zwolniono 1,0 tys. osób, w 2018 r. – 0,7 tys.).

Największych **zwolnień grupowych** dokonali pracodawcy działający w **przetwórstwie przemysłowym** (29,8% ogółu zwolnionych) oraz prowadzący **działalność rachunkowo-księgową** (29,0%). Redukcje zatrudnienia w dużym stopniu dotyczyły **Gdyni** - 0,3 tys. osób oraz **Gdańska** - 0,2 tys. osób.

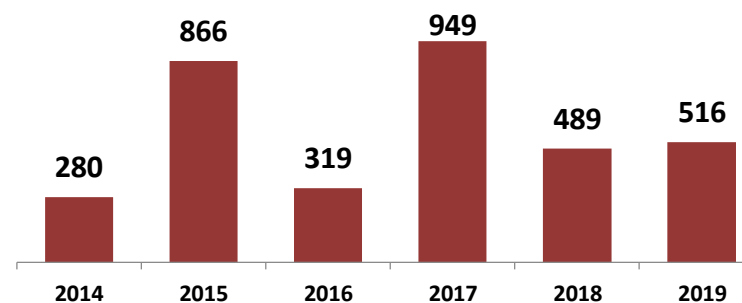
Na koniec roku w statystykach pozostało przewidzianych do zwolnienia 50 osób zgłoszonych przez pracodawców we wcześniejszych miesiącach, z czego ponad połowę stanowili pracownicy centrum finansowo-księgowego, działającego na terenie Gdyni.

W województwie pomorskim ramach Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych (FGŚP) zaległe wynagrodzenia i inne świadczenia, wypłacane pracownikom w przypadku zaistnienia niewypłacalności pracodawcy, objęły w 2019 r. **0,5 tys. osób, którym wypłacono łącznie 5,4 mln zł.**

Największe wsparcie trafiło do pracowników zakładów pracy z terenu powiatu: kwidzińskiego – 112 osób otrzymało wsparcie w łącznej kwocie 1,2 mln oraz bytowskiego – 55 osób otrzymało wsparcie w łącznej kwocie 1,1 mln.

Realizacja wypłaconych świadczeń była o 1/4 większa i obejmowała ok. 5% więcej pracowników niż rok wcześniej (w 2018 wypłacono 4,3 mln zł dla 489 pracowników).

Rys. 10. Liczba osób, które otrzymały wsparcie w ramach Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych

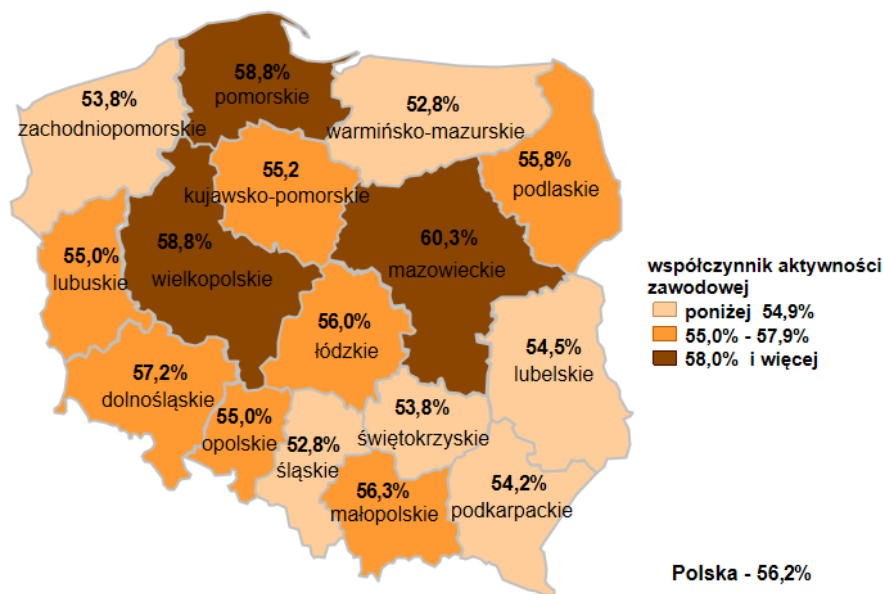

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych WUP w Gdańsku.

Aktywność zawodowa mieszkańców jedna z najwyższych w kraju

Aktywność zawodowa mieszkańców regionu jest coraz wyższa. W ostatnich pięciu latach **współczynnik aktywności zawodowej**² mieszkańców zwiększył się o 3,1 pkt. proc. i w 2019 r. osiągnął **jeden z najwyższych poziomów w kraju – 58,8% (3 miejsce po województwach mazowieckim i wielkopolskim)**. W tym samym okresie 2014 r. aktywność Pomorzán stawała nas na 7 miejscu w kraju.

Rys. 11. Współczynnik aktywności zawodowej wg województw w 2019 r.

Źródło: Opracowania własne na podstawie danych BDL GUS.

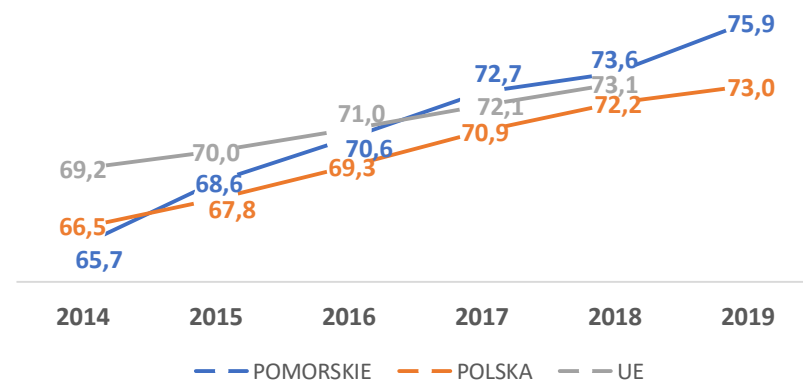
Liczba i udział **pracujących** w ludności ogółem (w wieku 15 lat i więcej) również stopniowo zwiększa się. W 2019 roku pracujący stanowili 57,2% populacji

² Współczynnik aktywności zawodowej określa udział aktywnych zawodowo wśród ludności w wieku 15 lat i więcej zgodnie z metodyką BAEL. Do aktywnych zawodowo zalicza się zarówno osoby pracujące, jak i osoby bezrobotne (w tym zarejestrowane w urzędach pracy) poszukujące pracy i zainteresowane jej podjęciem.

w regionie, a ich liczba przekroczyła 1 mln osób (1 030,8 tys.). Pięć lat wcześniej udział pracujących był znacznie niższy - 50,2%, a ich liczba wynosiła 875 tys. osób.

Rosnąca liczba pracujących mieszkańców Pomorza wpływa na coraz wyższy wskaźnik zatrudnienia w regionie. **Wskaźnik określający odsetek pracujących wśród ludności w wieku 20-64 lata wynosił w 2019 roku 75,9% i był drugim pod względem wielkości w kraju. Nasz region wyprzedzało jedynie województwo mazowieckie.**

Rys. 12. Wskaźnik zatrudnienia w latach 2014-2019 (w %)

Źródło: Opracowania własne na podstawie danych Eurostat.

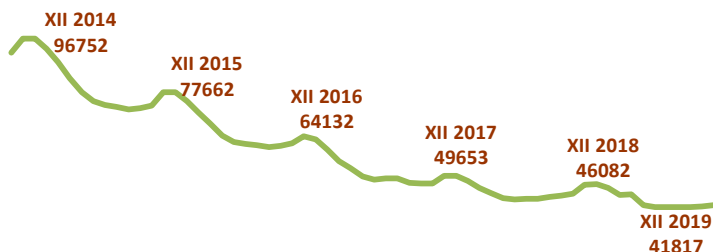
Bezrobocie ciągle spada

Bezrobotni zarejestrowani w powiatowych urzędach pracy stanowią potencjalne zasoby pracy. Wśród nich pracodawcy mogą szukać pracowników, aby zaspokoić swoje niedobory kadrowe.

Liczba bezrobotnych ciągle spada, co jest zjawiskiem bardzo pozytywnym, ale jednocześnie oznacza, że rezerwy kadrowe w regionie są coraz mniejsze.

W ostatnich pięciu latach liczba zarejestrowanych bezrobotnych zmniejszyła się o blisko 60% (z 96,7 tys. do **41,8 tys.**).

Rys. 13. Liczba bezrobotnych (stan na 31 grudnia 2019 r.)

Źródło: Opracowanie własne na podstawie badań statystycznych rynku pracy MRPiPS-01.

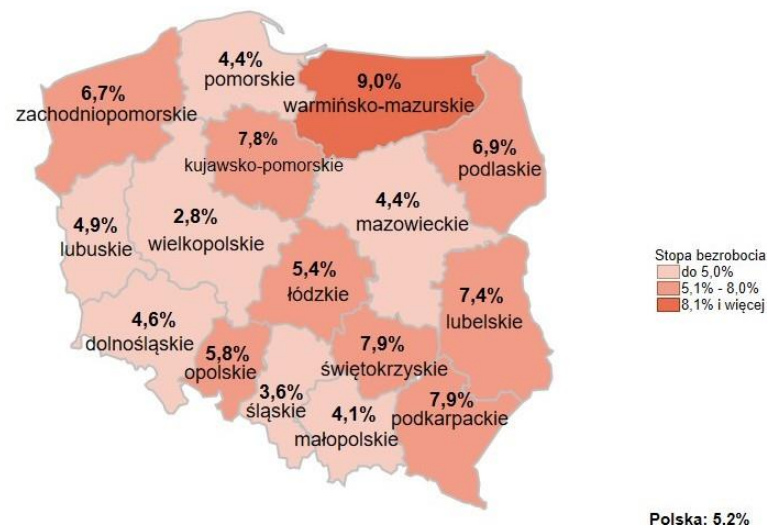
W 2019 r. dynamika spadku bezrobocia jest wyraźnie niższa niż w latach wcześniejszych, ale nieco wyższa niż przed rokiem: przykładowo w grudniu 2017 r. w stosunku do grudnia 2016 r. liczba osób bezrobotnych zmniejszyła się o 22,6%, w roku ubiegłym spadek był dużo niższy i wynosił 7,2%. Natomiast w grudniu 2019 r. w porównaniu do końca roku w 2018 r. dynamika spadku wynosiła 9,3%.

Lata	2015/2014	2016/2015	2017/2016	2018/2017	2019/2018
Zmiana	-19,7%	-17,4%	-22,6%	-7,2%	-9,3%

W konsekwencji spadku liczby bezrobotnych, **stopa bezrobocia rejestrowanego** w ostatnich pięciu latach zmniejszyła się o 6,7 pkt proc. i **w grudniu 2019 r. wynosiła jedynie 4,4%**. Stopa bezrobocia na tym poziomie utrzymywała się w pomorskim przez sześć miesięcy tj. od czerwca do grudnia. **Była niższa od poziomu krajowego o 0,8 pkt. proc. i stanowiła najniższą wartość od powstania województwa pomorskiego.** Rok wcześniej w grudniu 2018 r. stopa bezrobocia była wyższa i wynosiła 4,9%.

Na tle kraju, pod względem wielkości stopy bezrobocia, pomorskie (na równi z województwem mazowieckim) uplasowało się na 4 miejscu po województwach wielkopolskim (2,8%), śląskim (3,6%) i małopolskim.

Rys. 14. Stopa bezrobocia w kraju (stan na 31 grudnia 2019 r.)

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych GUS.

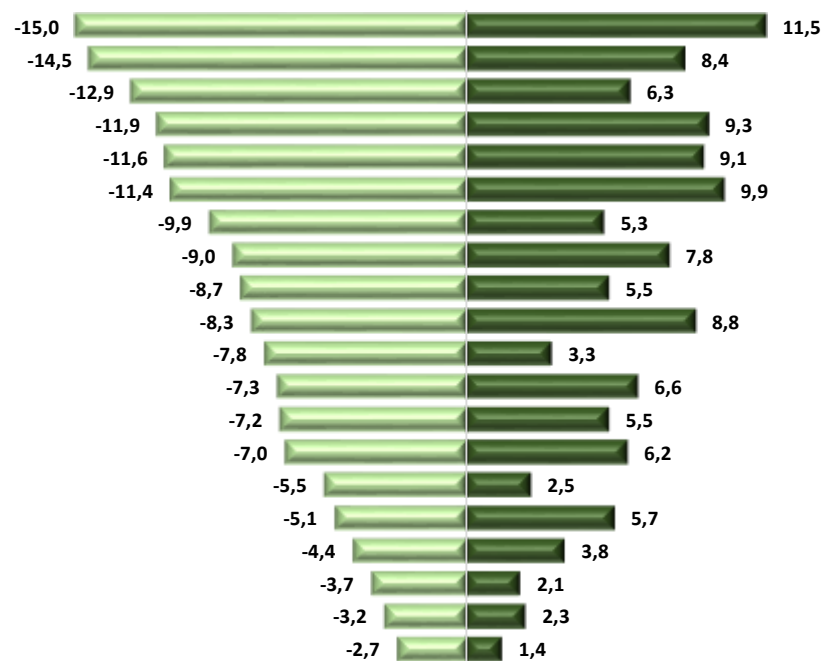
Bezrobocie w Pomorskiem jest przestrzennie zróżnicowane – powiaty usytuowane we wschodniej i zachodniej części województwa charakteryzują się wyższą stopą bezrobocia niż część centralna.

Najniższy poziom stopy bezrobocia wystąpił w Trójmieście (Sopot – 1,4%, Gdynia – 2,1% i Gdańsk – 2,3%) a najwyższy w powiecie nowodworskim (11,5%).

W końcu 2019 r. we wszystkich powiatach (za wyjątkiem powiatu nowodworskiego) stopa bezrobocia była niższa niż 10%.

W porównaniu z grudniem 2018 r. stopa bezrobocia zmniejszyła się w większości powiatów - w największym stopniu w powiecie malborskim (o 2,7 pkt. proc.) i nowodworskim (1,7 pkt. proc.), w najmniejszym w powiecie m. Słupsk (0,2 pkt.proc.). W powiecie kwidzyńskim i lęborskim stopa bezrobocia pozostała na tym samym poziomie odpowiednio 5,5% i 8,8%.

Rys. 15. Stopa bezrobocia i jej zmiany w powiatach w roku 2019 (w stosunku do roku 2014)

Analizując zmianę stopy bezrobocia w ciągu ostatnich 5 lat można powiedzieć, że w powiatach o najniższym poziomie stopy bezrobocia dynamika spadku tego wskaźnika była najsłabsza, natomiast powiaty o wysokiej stopie bezrobocia notowały stosunkowo wysoką dynamikę jej spadku.

W porównaniu do grudnia 2014 r. największy spadek stopy bezrobocia wystąpił w powiecie nowodworskim (o 15,0 pkt. proc.) i w powiecie sztumskim (o 14,5 pkt. proc.).

Dość wysokie spadki (powyżej 11 pkt. proc) dotyczyły również powiatów malborskiego, człuchowskiego i bytowskiego - w powiatach tych w grudniu 2019 r. wskaźniki bezrobocia należały do wysokich, tzn. były wyższe niż 9%.

- nowodworski
- sztumski
- słupski
- człuchowski
- bytowski
- malborski
- starogardzki
- chojnicki
- wejherowski
- lęborski
- m. Słupsk
- pucki
- kwidzyński
- kościerski
- kartuski
- tczewski
- gdański
- m. Gdynia
- m. Gdańsk
- m. Sopot

■ zmiana 31.12.2019 r. /31.12.2014 r. [pkt. pr]
 ■ stopa bezrobocia wg stanu na 31.12.2019 r.

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych GUS

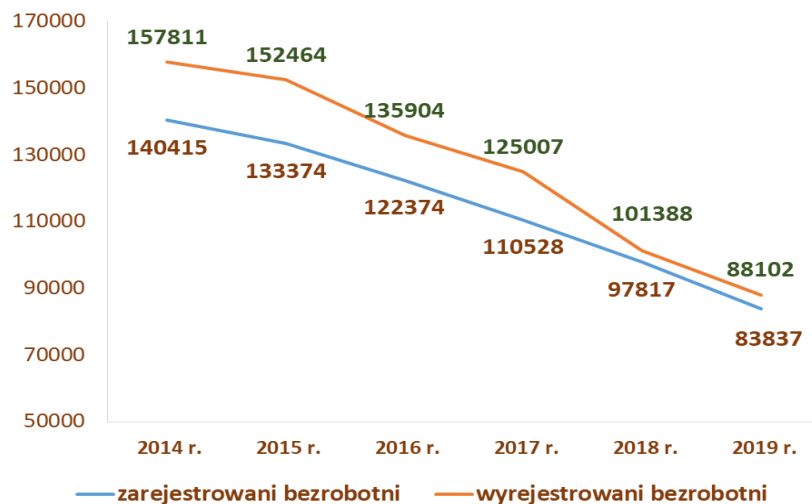
Słabnie dynamika odpływu bezrobotnych w stosunku do napływu

Liczba bezrobotnych w województwie pomorskim spada z roku na rok. Liczba osób, które rejestrują się w urzędach pracy jest niższa niż liczba osób, które się z ewidencji bezrobotnych wyrejestrowują. W 2019 r. do bezrobocia napłynęło 8,4 tys. osób a odpłynęło 8,8 tys. osób.

Można zaobserwować, że coraz bardziej zmniejsza się różnica między liczbą rejestrowanych i wyrejestrowanych bezrobotnych. W 2014 r. odpływ z bezrobocia był większy od napływu o 12,4% natomiast w tym samym okresie 2019 r. już tylko o 5,1%.

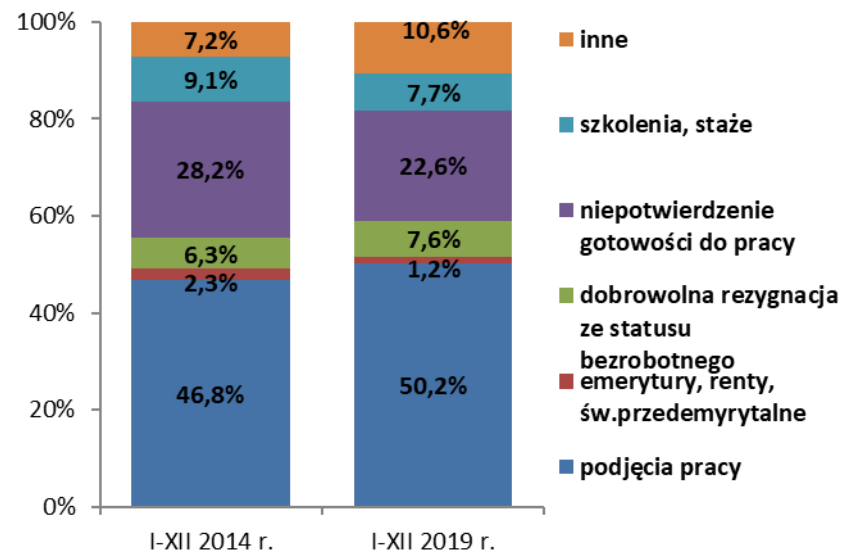
Słabsza dynamika odpływu bezrobotnych wynika z coraz mniejszej ich liczby oraz z pozostawiania w rejestrach głównie osób trudnych do zaktywizowania i przywrócenia na rynek pracy (np. długotrwale bezrobotnych, osób w wieku przedemerytalnym, kobiet wychowujących małe dzieci).

Rys. 16 . Zarejestrowani i wyłączeni z rejestru bezrobotni w latach 2014 – 2019

Źródło: Opracowanie własne na podstawie badań statystycznych rynku pracy MRPiPS-01.

Rys. 17. Przyczyny wyłączeń z ewidencji bezrobotnych w latach 2014 i 2019

Źródło: Opracowanie własne na podstawie badań statystycznych rynku pracy MRPiPS-01.

W 2019 r. połowa bezrobotnych wyrejestrowała się z urzędów pracy z powodu podjęcia zatrudnienia, dla 7,6% osób przyczyną było odbywanie staży lub szkoleń, natomiast ponad 20% zostało wyłączonych rejestrów gdyż nie potwierdziły gotowości do pracy lub dobrowolnie zrezygnowały ze statusu bezrobotnego. 1,2% bezrobotnych odeszło na emerytury lub renty.

Porównując dane z lat 2014 i 2019 można zauważyć, że w 2019 r. większy odsetek bezrobotnych podejmował pracę (50,2%), a pięć lat wcześniej większa liczba była kierowana na szkolenia czy staże (28,2%).

Struktura bezrobocia – znaczące zmiany dotyczą kobiet i długotrwale bezrobotnych

Potencjalne zasoby pracy (41,8 tys.), czyli osoby bezrobotne zarejestrowane w powiatowych urzędach pracy województwa pomorskiego to przede wszystkim kobiety (26,3 tys.), z których blisko jedna trzecia (ponad 8,4 tys.) nie podjęła zatrudnienia po urodzeniu dziecka.

Znacząca grupa wśród bezrobotnych to także osoby przebywające w długotrwałym bezrobociu (17,7 tys.), osoby młode, tj. do 30 roku życia (11,8 tys.) i osoby powyżej 50 roku życia (10,5 tys.). Co trzeci bezrobotny w Pomorskiem nie ma kwalifikacji zawodowych (13,2 tys.).

W 2019 r., w porównaniu do sytuacji sprzed pięciu lat, wraz ze spadkiem liczby bezrobotnych ogółem, zmniejszyła się również liczba bezrobotnych we wszystkich wspomnianych kategoriach – blisko trzykrotnie zmniejszyła się liczba osób długotrwale bezrobotnych (o ponad 34 tys.) i osób do 25 roku życia (o ponad 10 tys.),

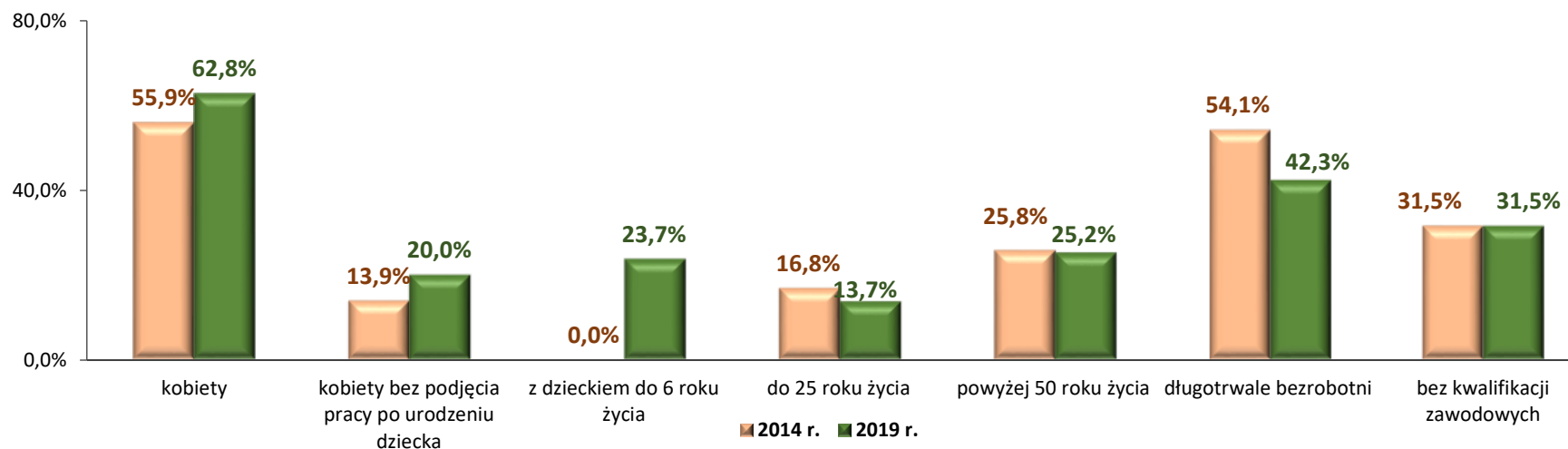
o ponad połowę liczba bezrobotnych kobiet (o prawie 28 tys.) i osób bez kwalifikacji zawodowych (o ponad 17 tys.).

W dłuższym przedziale czasowym wyraźnie widać też zmiany w strukturze populacji bezrobotnych. **Znaczące zmiany dotyczą odsetka kobiet** w bezrobociu, wzrósł on o 6,9 pkt. proc., a kobiet, które nie podjęły zatrudnienia po urodzenia dziecka o 6,1 pkt. proc. proc. **W porównaniu do sytuacji w grudniu 2018 r. roki udziały te uległy niewielkiemu zmniejszeniu.**

Natomiast udział **osób długotrwale bezrobotnych** w 2019 roku, w porównaniu do roku 2014, zmniejszył się znacząco, tj. o 11,8 pkt. proc. **W prównaniu do sytuacji sprzed roku trend spadkowy utrzymał się.**

Na prawie niezmiennym poziomie ukształtował się odsetek bezrobotnych w wieku powyżej 50 lat i osób bezkwalifikacji zawodowych..

Rys. 18. Wybrane kategorie bezrobotnych w latach 2014 r. i 2019 r. (stan na 31 grudnia)

Źródło: Opracowanie własne na podstawie badań statystycznych rynku pracy MRPiPS-01.

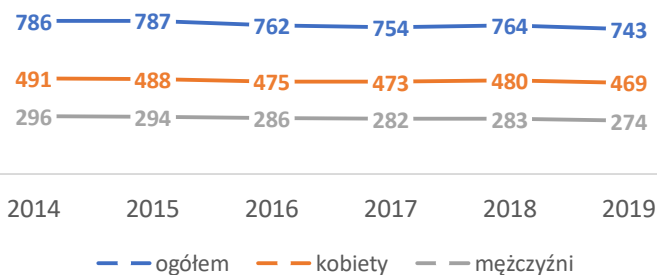
Rezerwy kadrowe w regionie - bierni zawodowo

Potencjalne zasoby pracy to w dużej części także osoby bierne zawodowo³. W Pomorskiem obserwuje się trend malejący liczby mieszkańców biernych zawodowo, jednakże pomimo spadku, poziom bierności nadal jest wysoki.

W 2019 r. liczba biernych zawodowo wynosiła 743 tys. osób. Osoby te stanowiły ponad 40% ludności w wieku 15 lat i więcej, co oznacza, że **więcej niż 4 na 10 mieszkańców regionu pozostawało w bierności zawodowej**. W porównaniu z ubiegłym rokiem liczba osób pozostająca poza rynkiem pracy w roku 2019 była niższa o 21 tys. osób, tj. o 2,7%, natomiast w porównaniu z rokiem 2014 r. zmniejszyła się o 43 tys., tj. o 5,5%.

Znaczący odsetek osób biernych zawodowo stanowiły kobiety. W 2019 roku było ich blisko 470 tys. i stanowiły 63,1% wszystkich osób biernych w regionie.

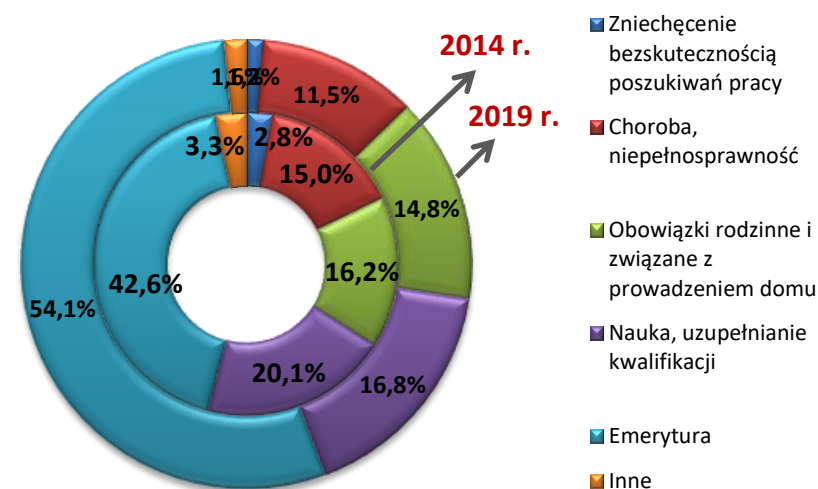
Rys. 19. Bierni zawodowo w wieku 15 lat i więcej (dane średnioroczne, w tys.)

Źródło: Opracowania własne na podstawie danych BDL, GUS.

³ Zgodnie z metodyką BAEL osoby bierne zawodowo, tzn. pozostające poza siłą roboczą, są to wszystkie osoby w wieku 15 lat i więcej, które nie zostały zaklasyfikowane jako pracujące lub bezrobotne, czyli nie pracowały i nie poszukiwały pracy, nie pracowały i poszukiwały pracy, ale nie były gotowe do jej podjęcia, nie pracowały i nie poszukiwały pracy, ponieważ miały pracę załatwioną i oczekiwały na jej rozpoczęcie.

Rys. 20. Przyczyny bierności zawodowej ludności w wieku 15 lat i więcej

Źródło: Opracowania własne na podstawie danych BDL, GUS.

W ostatnich pięciu latach zmieniła się nieco struktura biernych zawodowo Pomorzanie ze względu na przyczynę bierności. W porównaniu do 2014 roku obserwuje się **wzrost odsetka osób biernych zawodowo z powodu pobytu na emeryturze** - w 2019 r. emeryci stanowili już ponad 54% wszystkich osób pozostających poza rynkiem pracy (402 tys. osób).

Natomiast udział osób we wszystkich pozostałych kategoriach przyczyn bierności zawodowej zmniejszył się w analizowanym okresie. Spadek dotyczył odpowiednio pozostających bez pracy z powodu: choroby i niepełnosprawności (spadek o 3,5 pkt. proc.), nauki i uzupełniania kwalifikacji (o 3,3 pkt. proc.), zniechęcenie bezskutecznością poszukiwania pracy (o 1,6 pkt. proc.) oraz obowiązków rodzinnych, który w 2019 r. wynosił 14,8% (spadek o 1,4 pkt. proc.).

Praca cudzoziemców najczęściej wspierała trójmiejską gospodarkę

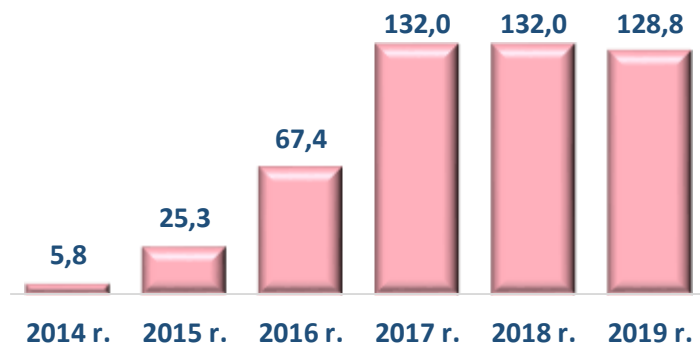
W związku z utrzymującym się od kilku lat wysokim zapotrzebowaniem na pracowników i zbyt małą podażą rodzimej kadry, firmy zmuszone są do uzupełniania wakatów pracownikami spoza Polski.

Powierzenie pracy na podstawie oświadczeń utrzymuje wysoki poziom

Rok 2019 charakteryzował się wysokim zainteresowaniem pomorskich przedsiębiorców zatrudnianiem cudzoziemców. Powiatowe urzędy pracy wpisały do ewidencji **128,8 tys. (w tym 45,3 tys. dla kobiet)** oświadczeń pracodawców o powierzeniu wykonywania pracy obywatelom **Republiki Armenii, Republiki Białorusi, Republiki Mołdawii, Federacji Rosyjskiej, Gruzji i Ukrainy** bez konieczności uzyskania zezwolenia na pracę.

W porównaniu do lat 2017 i 2018, można zaobserwować niewielki spadek liczby oświadczeń (o ok. o 2%). Pięć lat wcześniej (w 2014 r.) liczba zgłoszonych oświadczeń o zamiarze powierzenia pracy cudzoziemcom wynosiła w regionie 5,8 tys.

Rys. 21. Oświadczenia o powierzeniu wykonywania pracy cudzoziemcowi wpisane do ewidencji (w tys.)

Źródło: Opracowanie własne na podstawie przeglądu w zakresie zatrudniania cudzoziemców.

Na podstawie oświadczeń dużo częściej zatrudniani byli mężczyźni, trend ten był kontynuowany również w 2019 r. W każdym miesiącu tego roku udział

oświadczeń dla mężczyzn wynosił 65%, natomiast dla kobiet około 35% wszystkich oświadczeń.

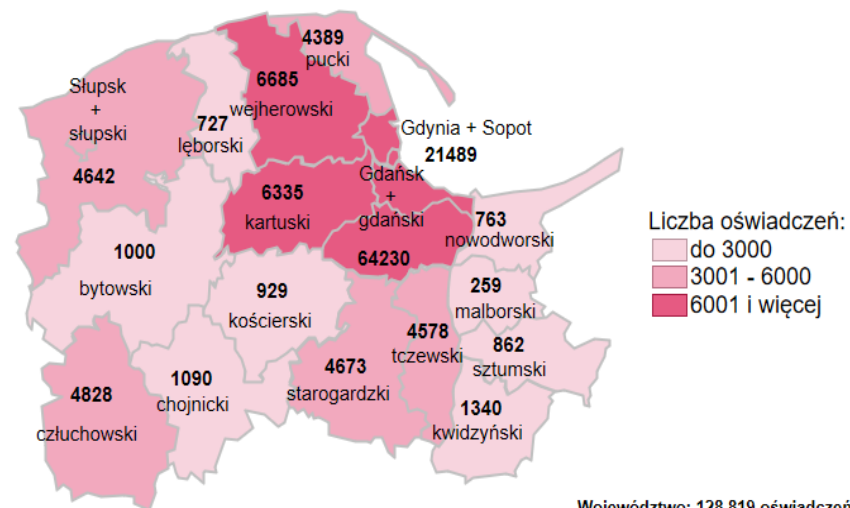
Potrzeby pracodawców w zakresie zatrudniania cudzoziemców były różne w poszczególnych powiatach województwa pomorskiego

W 2019 roku, jak i latach poprzednich, największe zainteresowanie zatrudnianiem na podstawie oświadczeń wykazali pracodawcy **trójmiejscy** oraz z **powiatów ościennych (gdańskiego, kartuskiego, wejherowskiego)**.

Najwięcej oświadczeń (64,2 tys.) wpisanych zostało do ewidencji w **Gdańskim Urzędzie Pracy**, stanowiły one niemal połowę (49,9%) wszystkich oświadczeń zarejestrowanych w 2019 r.

Natomiast **najmniejsze potrzeby zatrudniania cudzoziemców** zgłaszali pracodawcy z **powiatu malborskiego**, gdzie odnotowano zaledwie **259** oświadczeń.

Rys. 22. Oświadczenia o powierzeniu wykonywania pracy cudzoziemcowi w podziale na powiaty

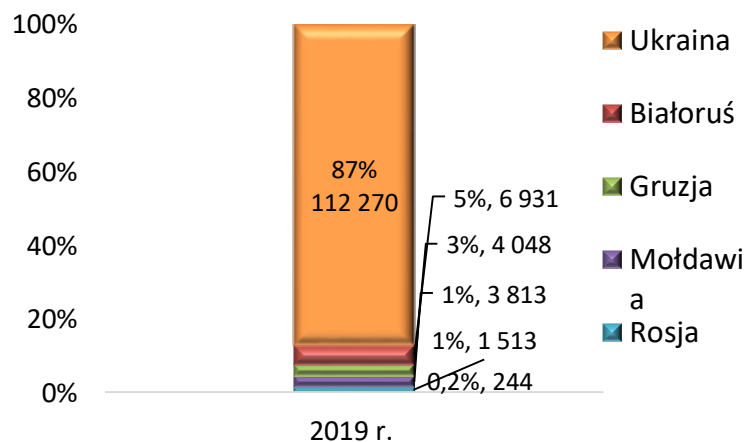
Źródło: Opracowanie własne na podstawie przeglądu w zakresie zatrudniania cudzoziemców

Pracownicy z Ukrainy przodują wśród innych narodowości

Biorąc pod uwagę narodowość zatrudnianych cudzoziemców w 2019 roku, pracodawcy najchętniej powierzali pracę obywatelom **Ukrainy** - 87% wszystkich oświadczeń (**112,3 tys.**), na drugim miejscu obywatelom **Białorusi** - 5%, następnie **Gruzji** - 3%, **Mołdawii** - 3%, **Rosji** - 1% i **Armenii** 0,2%.

Struktura oświadczeń ze względu na kraj pochodzenia cudzoziemców na przestrzeni lat nie uległa znaczącym zmianom. W 2018 r. udział obywateli Ukrainy i Białorusi wśród zatrudnianych cudzoziemców był nieco wyższy i wynosił odpowiednio 89% i 6%, natomiast nieco niższe były udziały pozostałych narodowości.

Rys. 23. Struktura oświadczeń o powierzeniu wykonywania pracy cudzoziemcowi wg kraju pochodzenia cudzoziemca

Źródło: Opracowanie własne na podstawie przeglądu w zakresie zatrudniania cudzoziemców.

Co trzeci cudzoziemiec był zatrudniony w przetwórstwie przemysłowym

W zdecydowanej większości oświadczeń, czyli w około 80%, pracodawcy powierzali pracę cudzoziemcom w 3 sekcjach Polskiej Klasyfikacji Działalności: **przetwórstwo przemysłowe (około 1/3 wszystkich oświadczeń), działalność w zakresie usług administracyjnych i działalność wspierająca**, w tym działalność agencji

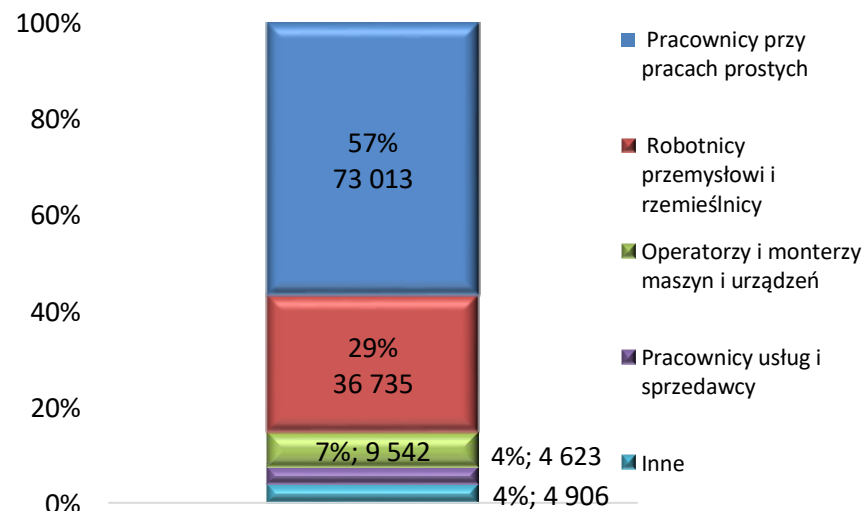
zatrudniania, które zajmują się pozyskiwaniem pracowników do pracy (**27%**) oraz **budownictwo (22%)**. Pozostałe sekcje (tj. działalność związana z zakwaterowaniem i usługami gastronomicznymi, transport i gospodarka magazynowa) stanowiły łącznie 10%.

Połowa cudzoziemców była zatrudniana jako pracownicy przy pracach prostych

Analizując zawody i specjalności, w których najczęściej zatrudniani byli obywatele zza wschodniej granicy, można wyróżnić dwie główne grupy. Ponad połowa cudzoziemców (57%) zatrudnienie znalazło w grupie **pracownicy przy pracach prostych**, natomiast prawie 30% pracowało jako **robotnicy przemysłowi i rzemieślnicy**.

Mniejszym zainteresowaniem cieszył się zawód operatora i monterza maszyn i urządzeń (7%) oraz pracownika usług i sprzedawców (4%). Pozostałe zawody i specjalności stanowiły łącznie 4%.

Rys. 24. Udział i liczba oświadczeń wpisanych do ewidencji w województwie pomorskim według wielkich grup zawodów i specjalności

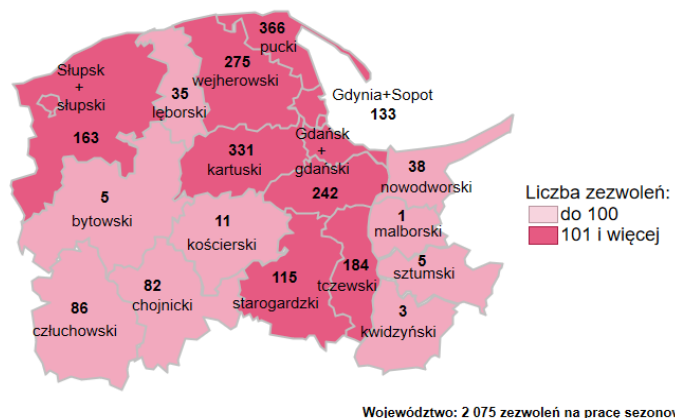
Źródło: Opracowanie własne na podstawie przeglądu w zakresie zatrudniania cudzoziemców.

Zezwolenia na pracę sezonową rosną

Pomorscy pracodawcy zatrudniają obcokrajowców również na podstawie **zezwoleń na pracę sezonową** – głównie latem. Zezwolenia na pracę sezonową wydawane cudzoziemcom przez powiatowe urzędy pracy dotyczą pracy w rolnictwie, ogrodnictwie i turystyce wykonywanej przez okres nie dłuższy niż 9 miesięcy w roku kalendarzowym.

W 2019 r. powiatowe urzędy pracy województwa pomorskiego **wydały cudzoziemcom 2,1 tys. zezwoleń na pracę sezonową**. W porównaniu do ubiegłego roku, widać wyraźny wzrost zainteresowania pracodawców zatrudnianiem cudzoziemców do prac sezonowych. W 2018 roku powiatowe urzędy pracy województwa pomorskiego wydały cudzoziemcom jedynie 1,4 tys. zezwoleń.

Rys. 25. Zezwolenia na pracę sezonową wydane w powiatowych urzędach pracy

Źródło: Opracowanie własne na podstawie przeglądu w zakresie zatrudniania cudzoziemców.

W 2019 roku, podobnie jak rok wcześniej, najwięcej zezwoleń na pracę sezonową wydano w powiecie puckim (366) i kartuskim (331).

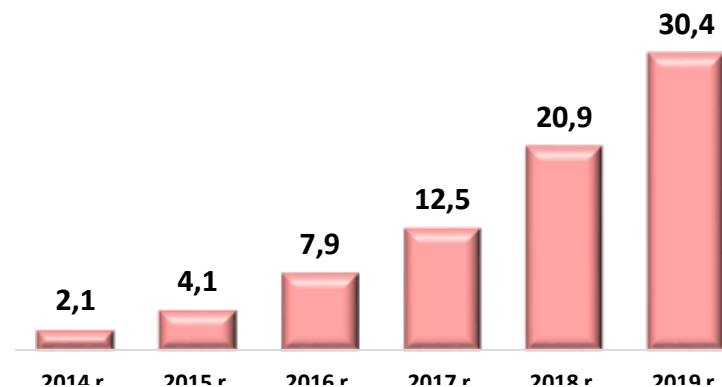
Dynamicznie wzrasta liczba zezwoleń na pracę długoterminową

Zwiększa się z roku na rok liczba **zezwoleń na pracę długoterminową, wydawanych przez Wojewodę Pomorskiego**.

W 2019 roku w porównaniu do 2014, odnotowano ponad 14-krotny wzrost liczby wydanych zezwoleń (z poziomu 2,1 tys. do **30,4 tys.**).

Rok wcześniej liczba zezwoleń była o prawie 1/3 niższa.

Rys. 26. Liczba zezwoleń na pracę dla cudzoziemców spoza UE wydanych przez Wojewodę Pomorskiego

Źródło: Sprawozdanie o wydawanych zezwoleniach na pracę cudzoziemców w RP

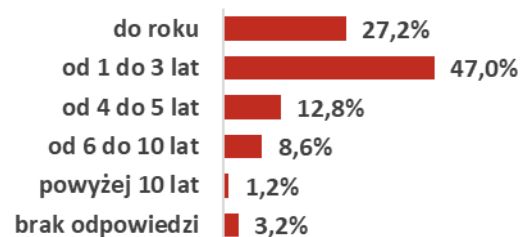
W porównaniu do roku 2018 znacznie wzrosła liczba zezwoleń w Gdańsku i powiecie gdańskim (242 zezwolenia); rejon ten jest już na trzecim miejscu w województwie pomorskim pod względem liczby wydanych zezwoleń.

O pracownikach – cudzoziemcach na podstawie badania WUP

Przeprowadzonego, za pomocą wywiadu bezpośredniego CAPI, wśród 500 obywateli Ukrainy i Białorusi zatrudnionych lub poszukujących pracy w województwie pomorskim. Badanie przeprowadzone było w IV kwartale 2019 r. (listopad/grudzień).

Największą część imigrantów biorących udział w badaniu stanowiły osoby, które zadeklarowały, że ich łączny pobyt w województwie pomorskim zawierał się w przedziale od roku do trzech lat (47%).

ŁĄCZNY CZAS POBYTU

Największy udział stanowiły osoby mieszkające w Polsce z rodziną (30,2%), a kolejne 24% osób wskazało, że planują na Pomorze sprowadzić swoją rodzinę. Można więc przypuszczać, że 54,2% spośród ankietowanych ma w planie pozostanie w naszym regionie na dłużej. 30% respondentów wskazało, że ich rodzina pozostała w Ukrainie/Białorusi.

SYTUACJA RODZINNA

Proszę wskazać zdanie, które najlepiej opisuje Pana(i) sytuację.

Mieszkam w Polsce z rodziną

Moja rodzina została w Ukrainie/ Białorusi

Przyjechałem do Polski sam, ale planuję tu sprowadzić rodzinę

Założyłem/planuję założyć rodzinę w Polsce

Nie mam rodziny ani w Ukrainie/ Białorusi ani w Polsce

2,2%

Nie wiem/trudno powiedzieć

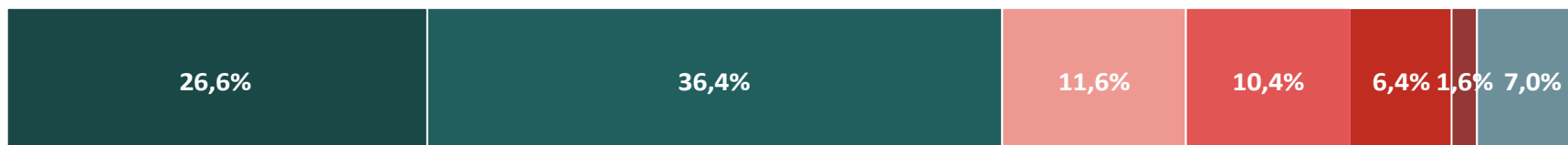
PLANY NA PRZYSZŁOŚĆ

Jednocześnie badani imigranci zostali zapytani o plany związane z ich pobytem w Pomorskiem. Jest to kluczowa informacja dla pracodawców w kontekście utrzymującego się i wzrastającego od kilku lat popytu na pracowników w regionie i pogłębiającej się luki zatrudnieniowej. Z uzyskanych odpowiedzi wynika, że blisko 27% badanych wykazała chęć pozostania w województwie pomorskim na stałe, a ponad 36% chce zostać tu na dłużej. Wynika z tego, że plany osiedleniowe ma ponad 60% badanych. Można więc założyć, że dotyczy to szczególnie osób, które przyjechały z rodzinami lub mają w planach sprowadzenie rodziny. Jeżeli ktoś przyjechał do Polski z rodziną, sprowadził tutaj dzieci, to przyjąć można, z dużym prawdopodobieństwem, że planuje tu zostać na dłużej lub na stałe. Ci, którzy przyjechali jedynie w celach zarobkowych, a docelowo chcą jak najszybciej wrócić do Ukrainy, raczej nie sprowadzają rodzin.

Z badania wynika, że do innej części Polski planuje wyprowadzić się niemal 12% badanych, ponad 10% ma w planach powrót do ojczyzny, zaś nieco ponad 6% wyjazd do innego kraju w Europie. Zaledwie 1,6% respondentów wykazuje chęć wyjazdu do kraju na innym kontynencie. Ponadto, co ciekawe, chęć pozostania w Polsce na stałe oraz na dłużej deklarowana jest przede wszystkim przez osoby mieszkające w województwie pomorskim nie dłużej niż 5 lat. Osoby, które na Pomorzu mieszkają 6 lat lub dłużej częściej myślą o powrocie do ojczyzny bądź wyjazdu do innego kraju.

Proszę wskazać stwierdzenie, które jest Panu(i) najbliższe.

- zamierzam zostać na stałe w województwie pomorskim
- zamierzam zostać na dłużej w województwie pomorskim
- w niedługim czasie zamierzam wyjechać do innej części Polski
- w niedługim czasie zamierzam wrócić na Ukrainę/Białoruś
- w niedługim czasie zamierzam wyjechać do innego kraju w Europie
- w niedługim czasie zamierzam wyjechać do innego kraju poza Europę
- nie wiem/trudno powiedzieć

Najczęściej wskazywanymi powodami chęci wyjazdu z Pomorza była wysokość zarobków oraz tęsknota za rodziną i znajomymi. Te odpowiedzi wskazane były przez ponad 27% badanych (na pytanie o czynniki wpływające na zamiar wyjazdu odpowiadały również osoby, które zadeklarowały chęć powrotu na Ukrainę/Białoruś). Wśród powodów chęci wyjazdu 25% badanych zadeklarowało także procedury pobytowe. Często wskazywane przyczyny to również bariera językowa oraz trudności związane z pozyskaniem pracy zgodnej z kwalifikacjami.

Proszę wskazać 3 najważniejsze powody wpływające na Pana(i) decyzję o zamiarze wyjazdu z województwa pomorskiego?

BRANŻE I ZAWODY, W KTÓRYCH PRACUJĄ

Najwięcej badanych imigrantów zza wschodniej granicy wskazało, że pracuje w przemyśle (22%), a w drugiej kolejności w handlu detalicznym i hurtowym (18%). Niewiele mniej osób wskazało na branżę budowlaną oraz gastronomię i hotelarstwo (odpowiednio 15,8% i 14,4%). Najczęściej wykonywane zawody to: robotnicy budowlani i pokrewni, sprzedawcy oraz kucharze i pokrewni z branży gastronomicznej.

BRANŻA	%
Przemysł	22,2%
Handel hurtowy i detaliczny	18,7%
Budownictwo, usługi remontowe	15,8%
Gastronomia i hotelarstwo	14,4%
Inne usługi	12,7%
Transport	6,4%
Usługi dla gospodarstw domowych	4,9%
Służba zdrowia	1,6%
Edukacja	1,6%
Rolnictwo	0,2%
Inne	1,3%
N	450

ZAWODY WYKONYWANE

Robotnicy budowlani
i pokrewni (N=96)

Sprzedawcy (N=78)

Kucharze i pokrewni
z branży gastronomicznej
(N=50)

Sprzątaczk i pomoce
domowe (N=27)

Logistycy(N=17)

Kierowcy (N=17)

WIEDZA

INSPIRACJA

PARTNERSTWO

WOJEWÓDZKI URZĄD PRACY W GDAŃSKU
ul. Podwale Przedmiejskie 30
80-824 Gdańsk

porp.pl
porp@wup.gdansk.pl